

SZEGLETKÖ

A KŐSZEGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

III. évfolyam, 2. szám

2006. Karácsony

V i l á g . v i l á g a

Kezdetben volt Ő. Minden mindenkben. Az Örök, az Egyetlen, a Magasságos. Ő, aki létrehívta az eget és a földet. Ő: a Jelen-Lét.

A föld még kietlen és pusztaság volt, a mélység fölött sötétség honolt a világ kezdetén, az idők kezdetén. A semmi és a lét határán, ott, ahol mindenek kiindulása, eredete sötét, sűrű csöndben rejtőzött, ott volt Ő: az Ige, a Teremtő Szó – a „Legyen”. Benne élet volt, mert Ő maga volt az Élet.

És akkor, a Kezdet kezdetén felhangzott a Teremtő első szava, és beleremegett a születő világ: legyen világosság! És akkor a világosság átjárta a világot – a Nap ragyogása, a Hold és a csillagok fényessége. És akkor elválasztotta Isten a fényt a sötétségtől. És évezredek teltek el. Fény és sötétség váltakozott. Élet és halál küzdött egymással.

Az ember örökségül kapott egy titkot, hogy a világosság az életet jelenti. Belső árnyékai, szabadon választott tagadásai és konok, öncélú vágyai mégis sokszor eltakarták a fényt. És elfedték a fény Forrását. Az ember a világban élt, és olyan ritkán élt a Világosságban. Mégis kereste a világosságot, várta, vágyódott utána. Elcsüggedt, elfáradt, majd újra kezdte a kutatást. Szívében érezte a készletet: keresd a fényt, hiszen világosságban és világosságra teremtettél, ott van az otthonod! Az ígéret gyökeret vert, kiirthatatlanná vált a remény...

Évezredek teltek el. Fény és sötétség váltakozott. Az ember egyre csak kereste a fényességet. Belekapaszkodott jelekbe, üzenetekbe, mert élni akart. Igazán élni. Élet és halál küzdött egymással. Feszült, kavargott, vajúdott a történelem, az embersorsnak medret adó időfolyam.

És akkor végre megtörtént.

Amikor minden elcsendesült, és egyetlen nagy várakozássá formálódott a világ szívdobbanása, amikor végre csenddé váltak a gondolatok, az élet szüntelen neszezése egyszer csak elcsitult, akkor, az Új Kezdetkor, az idők teljességében kitarult Isten világa.

A Magasságos, aki úgy él az emberek gondolataiban, mint aki fényévek messzeségéből láthatatlanul őrzi a világ életét, a világtörténelem egy pillanatában így szólt: **Legyen!**

Legyen a teremtető Szó, az Ige emberközeli, emberarcú Valóság! És az ember számára oly távoli, megközelíthetetlen Úr az idők teljességében eljött,

megérkezett szívünk közelébe. Kétezer éve történt. Isten emberré lett, hogy az ember otthonra találjon Istennél.

Az Ige, aki kezdetben az Istennél volt, Betlehem óta az embervilág „világa”, fényessége lett. *Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.* Kétezer éve már.

Ez az Eljövétel a Fény ünnepéje volt. A világ világa Jézus Krisztus megszületett!

Az egész mindenség beleremegett érkezésébe. Csillagjel hirdette, hogy a sorsunkat vigyázó Jelen-Lét világunk tér-idő-szövevényének egy pontjához odafűzte önmagát – örökre és kitörölhetetlenül. Isten irántunk való részvéte részvétellé vált: a távoli Isten felsírt egy kisgyermek hangjában, törekennyé, nekünk kiszolgáltatottá lett. Az emberit vállalta az emberért, hogy felemeljen magához mindannyiunkat.

Betlehem határában, Palesztinában, a földön, a világmindenségben látszólag minden hétköznapi egykedvűséggel folyt tovább,... *Folytatás a 3. oldalon.*

EGY VIHAROS SZÁZAD

Gyülekezetünk történetéből V.

Talán vannak, akik emlékeznek még az előző rész címére: „vihar előtt”. Ismerős tapasztalata mindnyájunknak: erősödik a szél, gyülekeznek a felhők, már látni a villámokat, egyre közelebb csapnak le, és egyre erősebben dörög az ég. Félelmes érzés a legkeményebb embereknek is. A történelem is tele volt ilyen vihar előtti időkkel, sőt kitörő viharral is. Hazánk, egyházunk életében is sokszor előfordult ez. Erről szeretnék most írni néhány sort, mert ez történt a kőszegi gyülekezet életében is.

Engedtessek meg nekem, hogy most kicsit kitekintsek hazánk és egyházunk életére is, hogy annál inkább értsük ezen a háttérén a kőszegi gyülekezet életét, sorsát és próbáját is.

1664-ben a török és a Habsburg hatalom békét kötött Vasváron. A béke értelmében mindkét hatalom megtarthatta maga részét. Ezzel állandósulni látszott az ország három részre szakadása, elveszett minden reménység a kiútra. Wesselényi Miklós vezetésével néhány nemes összeesküdött a hatalom ellen, le akarták rázni az igát, el volt keseredve az egész ország. Persze felfedték az összeesküvést, és Wesselényi Miklóst, társaival kivégezték. Wesselényi özvegye, Széchy Mária Bécsből éppen Kőszegre menekült, de a hatalomtól való félelem miatt öccse, Széchy Péter, a vár akkori ura nem merte befogadni. Vendégfogadóban élt, 1679-ben halt meg. Ezután Thököly, majd Rákóczy szabadságharcai következtek, seregeik Kőszegen is megfordultak, de bizony sok eredményt nem értek el. Kőszeg „két tűz között” szenvedett, közel volt a császári hatalom, de itt voltak a szabadságharcosok is.

Ebben az időben egy 1681-ben tartott soproni országgyűlés rendeletet hozott egyházaink életével kapcsolatban. Látszólag ez a rendelet engedékeny volt, hiszen megengedte a „nyilvános vallásgyakorlást”, de csak bizonyos helyeken, amelyeket a törvénycikk („articulus”) megnevezett. Gyakorlatilag tehát nem bővítette, hanem szűkítette az egyházaink életének kereteit. Ezek az „artikuláris helyek” a mi környékünkön Vadosfa, Nemeskér, Nemesdömölk és Nemescsó voltak. Máshol tilos volt nyilvános istentiszteletet, egyházi szolgálatot végezni. Draskovich katolikus püspök külön levelet írt Kőszegre, „hogy prédikátort semmi által magoknak hozni ne merészellenek” a kőszegiek. A kőszegi lelkészeknek is ki kellett költözniük Nemescsóra. Ez volt a 100 éves kiűzetés ideje. Itt kellett lakniuk, itt végezhettek csak szolgálatot, és ide kellett járnia nemcsak a megye nagy részének, hanem a mai Burgenlandból is, egészen Felsőőrtől, sőt a Mura vidékéről is. El lehet képzelni, hogy mit jelentett ez gyakorlatilag: sok-sok embernek már szombaton korán el kellett indulnia, hogy vasárnap ott legyen a nemescsói evangélikus istentiszteleten. Persze nem azért jelölték ki ezt a községet, mert itt nagy templom lett volna.

Egy 1689-ből származó katolikus püspöki vizsgálat jegyzőkönyve leírja az akkori nemescsói állapotokat. Azt írja, hogy a falu északi részén egy „templomotska” áll, torony nélkül, belül egy kőoltárral és néhány rossz állapotban lévő székkal. A templom mellett építettek egy „imaházat” fá-

ból, ahol a magyarok tartottak istentiszteletet a templomi mellett, és a lelkészlakás udvarán lévő pajtából egy másik imaházat alakítottak ki a német istentiszteletek részére.

Másik kérdés, hogy Isten ebből a bajból is jót hozott ki, mert Nemescsó nagy kisugárzású istentiszteleti, iskolai és szellemi kisugárzású hely lett. A kétnyelvű istentiszteletek mellett az iskolában három nyelven is tanítottak: magyarul, németül és vendül. S a lelkészek helyt álltak, nemcsak azzal, hogy helyben mindent elvégeztek, hanem olyan tudós papok éltek itt, akik énekeskönyvek, imádságos könyvek, káték, sőt új fordítású Bibliát is adtak ki más könyvek mellett. Ebben az időben, amikor sok helyen nem lehetett nyilvános istentiszteletet tartani, a családi áhítatokban és a hit megőrzésének szolgálatában igen nagy szerepet játszottak a könyvek.

Huszonnyolc lelkész szolgált Nemescsóban egy évszázad alatt német és magyar nyelven és sok tanító is megfordult a nemescsói iskolában. Megérdemelnék, hogy névsorukat közöljük, de a névsor túl hosszú lenne. Közéjük tartozott a kalandos életű id. Ács Mihály, aki Thököly tábori lelkésze is volt, és itt, Nemescsón fejezte be életét. Legkiemelkedőbb műve a „Zengedező Mennyei Kar” című nagy énekeskönyv volt. Meg kell emlékeznünk Fride-lius Györgyről, aki engedély nélkül bejött Kőszegre (1705-ben), nem is tért vissza, lelőtték. A sorból kiemelkedett Sartoris (Szabó) János, akinek temetésén ez a néhány verssor is elhangzott:

*„Oskola gyermekinek katzimusokat,
Idvességre vettek szép oktatásokat,
Általad öregek is hasznos munkákat
Sőt még tanítók is útmutatokat” – nyertek.*

Vagy említhetnénk Fábri Gergely püspököt, akit a hatalom püspöki és lelkészi szolgálatától is megfosztott, üldöztetés után végül Nemescsón talált oltalmat.

A mai kőszegiek erre már nemigen emlékeznek. Emlékszem az ausztriai őriszigeti lelkész néhány évvel ezelőtt konfirmandusaival úgy kirándult Nemescsóra, hogy a határon a busz megállt és onnan gyalog mentek a csói templomba, hogy megtapasztaljanak valamit őseik áldozatából.

De emlékszem egy bibliai történetre is, amikor a tanítványok egy csónakban viharba kerültek, de a legnagyobb rémületben Jézus a vízen közeledett hozzájuk, és amint beszállt, lecsendesítette a vihart, és elérték a másik partot. Urunk a kőszegi gyülekezetet is átsegítette a viharos időn, a vihar csendesítésének megtapasztalásával folytatjuk majd emlékezésünket.

D. Keveházi László

SZEGLETKÖ

A KŐSZEGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Felelős kiadó: a Kőszegi Evangélikus Egyházközség

Cím: 9700 Kőszeg, Zrínyi u. 6. **Telefon/fax:** 94/361-145

E-mail: koszeg@lutheran.hu **Honlap:** koszeg.lutheran.hu

Felelős szerkesztő: Baranyay Csaba

Nyomdai előkészítés: Mező Beatrix

Készült a Projekt Nyomdában, Kőszegen

Megjelenik Kőszegen, évente két alkalommal.

Folytatás az 1. oldalról. a percek, napok változatlanul peregetek, az élet folyama tovább haladt útján. Nem történt semmi különös, csak egy kisgyermek jött a világra. És mégis minden megváltozott: a történelem, a kozmosz és az emberi élet. Láthatatlanul, mégis valóságosan a kegyelem átjárta a vigasztalan világot. Örökre és végérvényesen.

Kevesen vették észre. János, a követ, tanúskodott Róla: Ő az igazi világosság, eljött a világba. És minden általa lett és általa lesz ezután is.

A kiáltó szava hív: ünnepben élni, világosságban járni, Életre támadni. Elindulsz te is?

Karácsony: egyszerű volt ünnep. Emlékezünk. Vágyakozunk. Keresünk. Elfáradunk. Felejtünk.

Két évezred telt el immár.

Az ember örökségül kapott egy titkot, hogy a világosság az életet jelenti. Mélyen lelkében benne él az ünnep: a világosság, a kegyelem. Érzi szívében a készletet: keresd a fényt, hiszen világosságban és világosságra teremtettél, ott van az otthonod!

Karácsony: kétezer éves történet a kegyelemről. Egy kisgyermekről, az emberarcú Istenről, a világ világáról. És ez az ünnep nem múlt el nyomtalanul, azóta is jelenvaló. Két évezred távolából is üzen, téged hív. Rád vár: átélhető, megosztható.

Ajándék.

Csupán ennyi a dolgod: megnyílni, elfogadni, kitárulni a Fény felé. A titok, amit úgy hívsz: Isten, megfoghatatlan számodra. Ezért Ő fog meg, ő fog át téged. A világosság, amelyet magadtól nem tudsz befogadni, maga fogad be téged ragyogásába.

Egészen törekennyé, sebezhetővé válik, hogy közel érezd magadhoz. Egészen közel jön, hogy szentségével átvilágítson világiasságon. Egészen rád ragyog, hogy belső árnyékaid, szabadon választott tagadásaid és konok, öncélú vágyaid végre eltűnjenek, feloldódjanak az Ő fényességében.

Mert ma is, neked is szól a teremő Szó: *Legyen világosság!* Legyen tiéd a világot éltető fény, éljen benned is a testté lett Ige, az emberarcú evangélium: Jézus.

Fény és sötét váltakoznak. Élet és halál küzd egymással. És küzdesz te is. Vársz, emlékezel, kutatasz, élsz – ahogy mindenki más a földön. Karácsonyok jönnek és múlnak el. De te csak fordulj a Fény felé. Hagyd, hogy beleöleljen ragyogásába. Mert már győzött ő, a világ világa – láthatatlanul bár, de végérvényesen.

Dicsőség legyen hát a magasságban Istennek, aki mélységeinkbe szállt, hogy szeretetbe fogadjon mindannyiunkat Jézus Krisztusban, a világ világában.

Dr. Varga Gyöngyi

Régi karácsonyok

November utolsó két hete már igazi ádventi hangulatban telt a Zrínyi utcában. Nincs is ebben semmi rendkívüli, hiszen hosszú évtizede így megy ez a községi evangélikusok között.

A közösség és az ünnep szorosan összetartozik. Érzik ezt a bibliaórásszónások, akik az énekeskönyv legkedvesebb énekeinek ritmusaira rajzolják, hajtogatják, ragasztják és vágják a papír liliomokat. Úgy, mint sok évvel ezelőtt. Emlegetik a régi időket. Neveket mondanak, és kezeket emlegetnek. Élményeket és érzéseket.

Ők még látják a régi nagytermet, az ádvent esti asztalokat a fenyőágakkal, a hatalmas fenyőárára állított tizenkét kislevelet, amelyeket aztán boldogan vittek haza a szűkölködők. Ők még hallják a karácsonyesti istentiszteletek harangjátékát és a függőfolyosón felzendülő fűvósok muzsikálásának dallamát. Ők tudják, hogy karácsonykor az evangélikusok bizony számot tartották egymást.

És jutott süti és ruha, oda, ahova éppen kellett.

Mondják, hogy régen a fiatalok is ott voltak a november végi estén. Meg azt is, hogy az Ádvent-est min-

dig az egész gyülekezet ünnepe volt. Kicsiké és nagyoké, fiataloké és öregeké.

Ünnep és közösség összetartozott. Talán ezért töltötték együtt az esztendő utolsó napját is. Játékkal, vidámsággal, és éjféli templomi áhítattal. Talán tudták, amit ma mi újra szeretnénk élni. A gyülekezet frissítő, éltező levegőjét vinni az otthonokba, és az otthon meleg, barátságos, családi levegőjét vinni a gyülekezetbe.

Az ádventi gyertyák fényében én is látom az arcokat, és a kezeket. Az újakat. Liliomokat hajtogató, angyalokat horgoló, mézeskalácsot készítő, üveget festő és a szalmával dolgozó kezeket. És látom a tepsit súroló, a koszt összesöpörő, a virágokat ápoló kezeket. Minden úgy megy, mint otthon. Van zaj és van csend. Van öröm és van bánat. Vannak könnyek és vannak nevetések. Vannak megbánások és vannak megbocsátások. Vannak kicsik és nagyok. Fiatalok és öregek.

Hiszem, hogy Alíz nővér és a többiek mosolyogva néznek ránk fentről. A csendben talán még a szavukat is halljuk, ahogy beszélgetnek egy-

más között: de jó, hogy ők is itt vannak, de jó, hogy ők is otthonra találtak.

Aztán elcsendesednek. Felzendül a trombitaszó. És újra átjárja a házakat, az udvarokat, a szíveket és a lelkeket az örömhír: Krisztus megszületett!

Baranyayné Rohn Erzsébet

Testvérgyülekezetünk Mikkeliben

Az elmúlt két esztendőben többször fordultak meg finn testvérek gyülekezetünkben. Az idei nyáron pedig gyülekezeti énekkarunkkal tölthettünk el egy hetet északi rokonainknál. A koncertkörút egyben alkalmat adott egy új kapcsolat hivatalos elindítására is.

Mikkeli a nyolc finn régió közül a Kelet-Finnországi Régió központja, amely már csak azért is különleges dolog, mert nagyobb lélekszámú városok is vannak ezen a területen, és mégis ezt az egykori katonai központot és iskolavárost választották a régió központjává. Mikkelinek kb. negyvenezer lakosa van, akiknek túlnyomó többsége az evangélikus egyházhoz tartozik. Három gyülekezetre oszlik a város. A belvárosi, a kertvárosi, és az Antola városrész gyülekezeteire. A belvárosi gyülekezet temploma a mikkeli székesegyház, hiszen a város 1945 óta püspöki székhely is egyben.

A három gyülekezet közül a Kertvárosi Gyülekezet / Maaseurakunta – amelyet igazából Vidéki Gyülekezetnek kellene fordítanunk – augusztus 20-a óta hivatalosan is a Kőszegi Evangélikus Egyházközség testvérgyülekezete. Ezen az ünnepen írtuk ugyanis alá a két gyülekezet együttműködésének szándéknyilatkozatát. Ennek értelmében a két gyülekezet közötti kapcsolatot szeretnénk erősíteni mindkét oldalon, és szeretnénk növekedni hitünkben az együttműködés kapcsán, de legfőképp imádságban hordozzuk egymást.

Új testvérgyülekezetünk a mi szemünkkel nézve óriásnak számít, hiszen a közel tizenkétezer egyházzal és a majdnem húszfőnyi lelki munkás haddal (lelkészek, kántorok, diakóniai, gyermek- és ifjúsági munkások) rendelkező közösséget nem is lehet összehasonlítani a mi gyülekezeti méreteinkkel.

A gyülekezet temploma – ahol az augusztus 20-i istentiszteleten énekelt kórusunk – a világ harmadik legnagyobb fatemploma 1900 ülohellyel. A templom egyébként nagy hatással volt kórusunk tagjaira. Az oltárkép például olyannyira megragadta *Berényi Sándor* festőművészt, hogy hazaérkezésünk után az új gyülekezeti ház felszentelési ünnepére egy fotó alapján megfestette a képet, és gyülekezetünknek ajándékozta. Ekkorra készültek el a templom színes üvegablakainak másolatai is, melyeket *Martonné Némethy Márta Söpteiné Tánczos Ágnes* segítségével készített el finn testvéreink nem kis öröme. Hiszen amikor a mikkeli presbiterek itt jártak Kőszegen a gyülekezeti ház felszentelésének ünnepén, mindenki álmélkodott a festményt és az üvegfestéssel készült alkotásokat látva.

A kapcsolat folytatásaként 2007. szeptemberére hívtuk meg a mikkeli testvéreket egy gyülekezeti látogatásra. Érdekessége lehet ennek az útnak, hogy Mikkeliben a belvárosi gyülekezettel közösen szervezik, akik már régóta tartják a kapcsolatot a békés-

csabai evangélikusokkal. Terveik szerint a csoport pár napot Budapesten töltene együtt, majd pedig kettéválnának, és az egyik rész kelet felé, a másik pedig nyugat felé venné az irányt...

Abban a reménységben készülünk a következő találkozásokra is, hogy Isten megáldja a mi együttműködésünket, és közös munkánkból áldás fakad mindkét oldalon gyülekezeteink épülésére, és Isten dicsőségére.

A FINN-MAGYAR EGYHÁZI KAPCSOLATOKRÓL DIÓHÉJBAN

Személyes barátságon keresztül indult minden a két egyház között: *Raffay Sándor* püspök és *Gummerus* püspök kerültek jó baráti kapcsolatba egy első világháború utáni konferencián. A rajtuk keresztül szerveződő kapcsolat a teológiai fakultás (Sopron és Helsinki) tanárainak együttműködésével folytatódott. Magyar oldalról – a finnül is beszélő – *Podmaniczky Pál* volt a zászlóvivője a finn ügynek. Ő készítette elő a talajt a későbbi ösztöndíjas cserékhez. Magyar részről *Dedinszky Gyula* volt az első ösztöndíjas 1927-ben Helsinkiben, finn részről pedig *Toivo Laitinen* Magyarorszá-

gon. Olyan szolgálattevőket találunk a sorban, mint *Zászkaliczky Pál*, *Kunos Jenő*, *Endreffy Zoltán*, *Koren Emil*, *Csepregi Béla*, *Győri János*. És persze *Túróczy Zoltán*, aki talán a legkiterjedtebb finn kapcsolatokkal rendelkezett, és több írása is megjelent finn kiadásban.

Az ösztöndíjas csere a második világháború után megszakadt, és csak a politikai enyhülést követően indult újra a 80-as években. Mára jó néhány ma is aktív lelkész nyerhetett betekintést a finn egyház életébe ezen az ösztöndíjas cserén keresztül.

Ezen kívül is több fiatal tanult különböző – részben az egyes ébredési mozgalmak által fenntartott – népfőisko-

lákön, és töltött kint rövidebb-hosszabb időt Finnországban.

Az ébredési mozgalmak hatása érezhető volt a népfőiskolai mozgalmában is. Hiszen a magyarországi népfőiskolák jó része szintén finn hatásra, és finn segítséggel indult el annak idején (pld. Nagytarcsa). Újraindult evangélikus középiskoláinkban is voltak/vannak diákcserék, illetve tanulmányi kirándulások. Ezen kívül közös diakóniai együttműködés is színesíti a finn-magyar egyházi kapcsolatok palettáját.

Az első lelkészkonferenciát még az első világháború előtt tartották 1937-ben Budapesten, majd 1939-ben Lappenran-

ta-ban, amely után azonban az új politikai rendszerek felállásával megszakadt ez a sorozat. Az enyhült politikai viszonyok 1981-re tették lehetővé, hogy újra sor kerüljön közös lelkeszkonferencia megrendezésére. Ettől az Iisalmiban megrendezett konferenciától kezdődően rendszeres találkozások voltak a két ország lelkeszei és teológusai részvételével, hol Finnországban, hol Magyarországon. A finnugor lelkeszkonferenciának 1993-ban adott otthont először a szabad Észország, és 2004-ben rendezték először Erdélyben (Kolozsváron) a konferenciát, melyen az utóbbi időben már más kisebb finnugor népek és egyházak képviselői is részt vettek (pld. Inkeri Egyház).

Az 1981-es lelkeszkonferencia nagy lökést adott a kapcsolatok gyülekezeti szintű kiterjesztésére nézve. Több személyes kapcsolat, azóta is tartó barátság született itt, melynek következtében számos gyülekezet vette fel egymással a testvérkapcsolatot. Az így kialakult – immár 25 éve tartó – kapcsolatrendszerben néhol rendkívül kiterjedt működési területeken folyik a közös munka: konfirmandus csoportok, énekkarok, ifjúsági csoportok találkoznak. Teljes finn ihletű ifjúsági énekkar is született (Izsóp/Pilis), de ugyanígy a Tamás mise magyarországi elindulása is a finn–magyar ifjúsági kapcsolatok megerősödésének a jele. Nincs Szélrózsa találkozó finn

szolgálattevők, és ifjúsági csoportok részvétele nélkül. Az egyházi énekeink, és az ifjúsági énekanyag meghatározó része is finn eredetű ének. Igen sok helyen működik a kapcsolattartás a rendszeres testvér-gyülekezeti látogatások formájában. És ami a legnagyobb dolog, hogy egyes családok tartják a kapcsolatot a távol élő testvérekkel egészen személyes módon, néhol évtizedek óta.

Összességében mára ötven gyülekezetünknek van finn testvérgyülekezete, melyek között természetesen eltérő a kapcsolattartás aktivitása, de ez a magas szám mindenképpen azt jelzi, hogy rendkívül kiterjedt kapcsolatrendszerről van szó.

*

Új gyülekezeti ház a Zrínyi utcában

Ahogy erről már más fórumokon is hírt adtunk szeptember 30-án új gyülekezeti épület szentelésére gyűltünk össze Kőszegen. Elkészült ugyanis az Evangélikus Mezőgazdasági, Kereskedelmi és Informatikai Szakközépiskola kollégium bővítésével együtt kialakított új gyülekezeti házunk. Az építkezés fél évig tartott, melyet a Szárnyas Kft. a szerződésben foglaltak szerint végzett el.

A Vincze Csaba tervei alapján készült új gyülekezeti házban két gyülekezeti terem (konyhával, mosdókkal), iroda, és lelkeszlakás került kialakításra. Az oltárberendezést Palatkás József és Kolnhofér Judit készítették.

Az udvaron egy tárolóként is működő kétállásos garázs építését kezdték el a napokban. A költségek nagy részét az egykori elemi iskoláért kapott kárpótlási összeg fedezte.

A Lelkeszi Hivatal átköltözésével lehetőség nyílt arra is, hogy az igen értékes gyülekezeti levéltárunk is méltó elhelyezést nyerjen a Gyöngyös utcai épület irodájának tárgyaló részében. Itt szeretnénk megköszönni D. Keveházi László és Söptei Imre szakszerű munkáját, akik az elmúlt évben sok időt szántak a levéltár rendbetételére!

A szeptember végi felszentelés óta „belaktuk” az új épületet, és ez nem csak a lelkeszcsaládra értendő, de hála Istennek a gyülekezeti alkalmaink is megelevenedtek. A gyermek-istentiszteleteket például az új helyen tartottuk

már a téli időszakban, és bizony nem egyszer kellett összenyitni a két termet, hogy elférjünk az alkalmakon. De ugyanígy fel-

emelő érzés volt szeretetvendégségen, vagy más gyülekezeti alkalmakon együtt lenni. Hétközi csoportjainkkal is nagyon jó érzés hétről-hétre összegyülekezni a szép és igényes helyiségekben. Arról nem is beszélve, hogy senkinek sem kell emeletre vezető lépcsőkkel megküzdenie, hanem teljesen akadálymentesen lehet megközelíteni a közösségi helyiségeket és a Lelkeszi Hivatalt.

Nagyon köszönjük minden kedves Testvérünk segítségét, aki bármilyen módon is hozzájárult a gyülekezeti ház elkészültéhez, és kérjük, hordozzuk imádságban az előttünk álló újabb feladatot is, szeretetotthonunk átalakítását! Hiszen a következő nagy munka a régi konventházban kezdődik az év elején. Az egykori parókia helyiségeiből, és a kisebbik gyülekezeti teremből szobákat alakítunk ki, amelyek révén az otthon létszáma tíz-tizenöt fővel bővíthet. Az egykori konventterem azonban megmarad régi funkciójában a felújítás után is. Mint az otthon kápolnája, illetve közösségi helyisége-társalgója fog működni, és terveink szerint itt kap majd helyet a gyülekezeti könyvtár is. Ezzel is elősegítve a lakók és a gyülekezeti tagok találkozását.

Isten áldása legyen gyülekezetünk életén!

Baranyay Csaba

Egyed Emese Könyörgés

a gyarlót aki újabb mérget forral
a nem levőket és az elmenőket
a letarolt a kifosztott erdőket
a sárkányoktól lankadó erőket
az ittfelejtett szikkadt nagyszülőket
a templom fele vivő kisutcákat
a szélbélelte aggó iskolákat
az aprópénzen megvett kenyeret
a kormosodó levegőöveget
az otthoni vizek legédesebbjét
az elpusztult s születő könyveket
az álmot amit lát a kisgyerek
a hajót amely zátony fele fut
a félelmébe horgonyzott falut
botló beszédünk sápadó reményünk
a jót a rosszat amit meg kell érünk
áldd meg Isten karácsonyoddal!

Gyülekezetünk telefonszáma megváltozott!

Új számunk: 94/361-145.

A szeretetotthon telefonszámai:

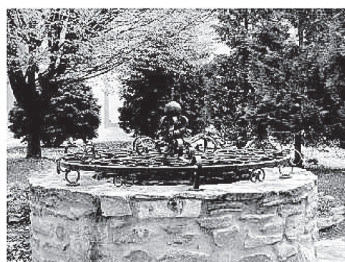
94/563-154 (iroda), 94/563-199 (nővér szoba)

**Gyülekezeti falinaptár kapható irat-
terjesztésünkben 700 Ft-ért.**

Benne az egyes hónapok igéivel, és külön-
böző fotókkal gyülekezetünk életéről,
valamint épületeinkről.

Szeretettel ajánljuk Testvéreink figyelmébe!

Kőszegi evangélikus naptár 2007

Ezt mondja az Úr: Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd meglátjátok!
Ézs 49,19a

Az 2006-os esztendő a kazuális szolgálatok tükrében

*„Hála legyen Néked mindenért,
hétköznapi ünnepért,
társakért, csendekért,
hála mindenkiért!” (Új ének 112)*

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLTEK:

Döbrösi Levente
Hortobágyi Marcell
Hortobágyi Tíria
Hortobágyi Timon
Hortobágyi Adrián
Kocsis Attila Martin
Bíró Emese Virág
Fekete Anna
Bognár Olga
Tulok Laura
Tóth Krisztián
Müller Péter
Farren Hanna Eileen
Kelemen Barnabás
Németh Alex
Schwahofer Kata

...HÁZASSÁGUKRA ISTEN ÁLDÁSÁT KÉRTÉK:

Kodák Attila és Imre Szilvia
Fekete Márk Géza és Purzsás Viktória Teodóra
Pócza Péter és Mandák Edina

(Sopronhorpácson ökumenikus)

Mika Péter Norbert és Farkas Eszter
Baráth Kornél és Doktor Krisztina
Takács Ádám és Varga Ágnes
Katona Gábor és Oroszvári Katalin
Tóth Tibor Csaba és Pető Krisztina Erzsébet

(Szombathelyen ökumenikus)

Csörnyi Péter és Hergovits Zsuzsanna
Mondl Tamás és Török Hajnalka
Dömötör András és Kozmor Adrienn
Bokor Gábor és Németh Szilvia

...A MINDEN HALANDÓK ÚTJÁN ELMENTEK:

Lagler Gottliebne sz Kobler Terézia (90 év) temetése
Kiszsidiányban

Nemes Lajos (78 év)
Kappel Jánosné sz. Prácsér Ernesztina (78 év)
Ilse Margarete Juhász sz Ilse Eidmann (79 év)
Bercsi Zsófia (80 év)
Gerentsér Józsefné sz. Bleier Mária (85 év)
Németh Gyula (64 éves)
Schwahofer Ottó László (61 év)
Karner András (56 év)
Oláh István (65 év)
Marton László (62 év)
Horváth Istvánné sz. Schrantz Mária (53 év)
Szendrő Tibor (58 év)
Ruborits Ferencné sz. Harkai Éva (72 év) temetése
Szombathelyen

Kappel János (80 év)
Kasper Istvánné sz. Csizsár Anna (77 év)
Rácz Sándorné sz. Huber Mária (92 év)

Gyülekezeti események

2006. második felében

- Június 19–23. Ismét sok gyermek részvételével tartottuk az idei hittanhetet, gyülekezeti napközis hittantáborunkat.
- Június 26–30. Gyülekezetünk Fiatal felnőtt körének szervezésében családi táborra került sor Balatongyörökre.
- Július 26. Nagy sikerrel szerepelt templomunkban a *Jakaranda*, Finnország első számú gospel kórusa. A kórust *Pekka Nyman* vezette.
- Július 30–augusztus 6. Ismét Kőszegen került megrendezésre a II. Országos Evangélikus Kézművestábor.
- Augusztus 7. A Pesterzsébeti Evangélikus Ifjúság *Győri János Sámuel* lelkész vezetésével „Új teremtés” című zenés diaporámaival szolgált templomunkban.
- Augusztus 17–21. Finnországi koncertkörúton vett részt énekkarunk. Ezen alkalom keretében testvér-gyülekezeti kapcsolat felvételére került sor a Mikkeli Kertvárosi Gyülekezettel.
- Szeptember 10. Tanévnyitó családi istentiszteletet tartottunk templomunkban.
- Szeptember 23. Egyházkerületi Munkatársképző Nap volt Kőszegen. *Baranyayné Rohn Erzsébet* és *Rostáné Piri Magda* esperes, *Aaron Stevens*, a Protestáns Missziói Tanulmányi Intézet munkatársa, valamint *Mészáros Tamás* egyházmegyei felügyelő szolgáltak az alkalmon.
- Szeptember 30-án került sor az egyházközösség új gyülekezeti házának, valamint az evangélikus szakközépiskola új kollégiumi szárnyának a felszentelésére. Az ünnepi istentiszteleten *Ittész János* püspök hirdette Isten ígétjét.
- Október 1. Az úrvacsorai istentiszteleten *Pekka Huokuna* mikkeli testvérgyülekezetünk lelkésze hirdette Isten ígétjét.
- Október 18. *Volker Menke* a soproni német gyülekezet lelkésze *IZRAEL* címmel tartott vetített képes előadást az új gyülekezeti teremben.
- Október 22. „Feltámadott a tenger” címmel az 1956-os jubileumi ünnep kapcsán *Keveházi László* beszélgetett *Patyi Endre* egykori elítélttel, gyülekezetünk tagjával.
- Október 29–31. A Kőszegi Református Egyházközösség és a Kőszegi Evangélikus Egyházközösség közös reformációi sorozatot szervezett, melynek keretében *Horváth Anikó* előadását hallhattuk a Református cigány-misszióról, *Rozgonyiné Asztalos Piroska* és *Horváth Anikó* a lepramisszióról beszéltek, és az Evangélikus Egyházközösség Kórusa is szolgált.

- November 5. Hálaadó családi istentisztelet templomunkban.
- November 11. Egyházmegyei Konfirmandus Csendesnapon vettünk részt Szombathelyen.
- November 25. Ádventi barkácsolás a gyülekezeti házban.
- December 2. Egyházmegyei Gyerek csendesnap és Táboralálkozó volt Répcelakon.
- December 3. A hagyományos ádvent esti istentiszteleten konfirmandusaink és gyülekezeti kórusunk szolgáltak.
- December 4. Mikulásdélután volt a gyülekezeti házban az ifjúság műsorával.
- December 10-én ádventi szeretetvendégség keretében *Illaniczné Keveházi Klára* a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet munkatársa tartott előadást a szervezet munkájáról.
- December 15. és 17. között háromnapos ádventi sorozaton *G. Labossa György* szombathelyi, *Simon Réka* büki lelkészek, valamint *Oláh Edina* lelkész nő szolgált Rohoncra.
- Gyülekezeti énekkarunk december 16-án Közép-Puján, 20-án Bükön szolgált.

Előttünk álló alkalmak

ÖKUMENIKUS IMAHÉT

2007. január 21. és 28. között

Az alkalmak 18 órakor kezdődnek.

Vasárnap–szerda: a Jézus szíve plébániatemplomban

Csütörtök–vasárnap: az evangélikus templomban

Január 27-én, szombaton ifjúsági istentiszteletet tartunk!

- A **NŐK ÖKUMENIKUS VILÁGIMANAPJA** kőszegi alkalmát **2007. március 4-én, vasárnap 15 órától** tartjuk a gyülekezeti teremben. Mindenkit szeretettel várunk közös alkalmainkra!
- A *Pécsi Evangélikus Ifjúság* Zenés **passiójátékát** tekinthetjük meg **április 1-én, Virágvasárnap 16 órától** a Jurisics vár lovagtermében. A pécsi fiatalok sok éve tartanak színvonalas előadásokat, melyekben Jézus Krisztus szenvedéstörténetét dolgozzák föl. Az idei Nagyhetet az ő szolgálatukkal kezdhetjük, és így készülhetünk Húsvétára.

ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT HÚSVÉT HAJNALÁN!

Húsvét hajnali istentiszteletre hívogatunk Mindenkit templomunkba **április 9-én 5.30 órára**. Az istentisztelet után közös húsvéti reggeli lesz a gyülekezeti teremben.

TAMÁS MISE SZOMBATHELYEN!

A keresők istentiszteletének is nevezett alkalomra kerül sor a szombathelyi evangélikus templomban **2007. április 14-én, szombaton 18 órától**.

Állandó gyülekezeti alkalmaink

vasárnap	9.00 istentisztelet (ünneppon és minden hónap első vasárnapján úrvacsorai istentisztelet)
	10.30 gyerek-istentisztelet (tanévben; télen az új gyülekezeti teremben)
	18.00 esti istentisztelet (Télen esti istentiszteletet nem tartunk.)
kedd	16.00 gyülekezeti bibliaóra
szerda	18.00 német nyelvű istentisztelet 18.30 kóruspróba
csütörtök	19.00 Fiatal Felnőtt Kör (minden második héten)
péntek	15.15 konfirmációi óra 19.00 ifjúsági óra

Egyházmegyei Missziói Nap és GAS vasárnap

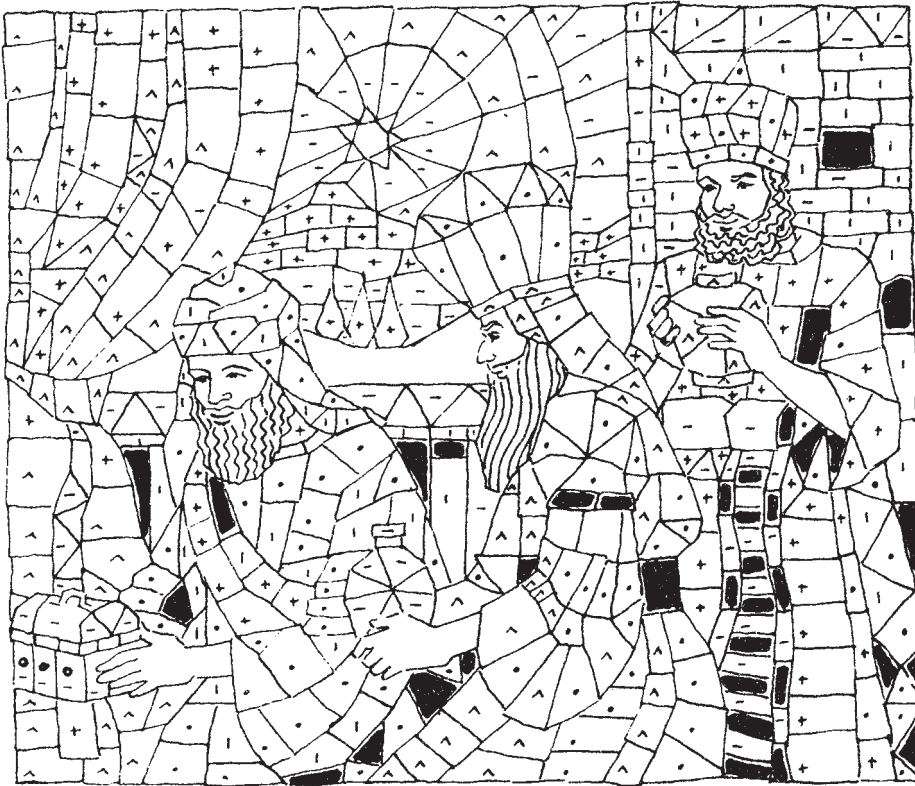
Kőszeg, május 13.

Az egyházmegyében csak Kőszegen lesz istentisztelet ezen a vasárnapon, és ide várjuk a Testvéreket a megye minden gyülekezetéből. Gyülekezetünk lesz ugyanis a házigazdája a Vasi Evangélikus Egyházmegyében első ízben megrendezésre kerülő alkalomnak a Gusztáv Adolf Segély vasárnapján, hogy együtt ünnepelhessünk. Együtt, egy nagy közösségben.

Várjuk a kőszegi testvéreket is erre az alkalomra, és kérjük, hordozzuk addig is imádságban ezt az ügyet!

Gyerekeknek

Összeállította: Martonné Némethy Márta

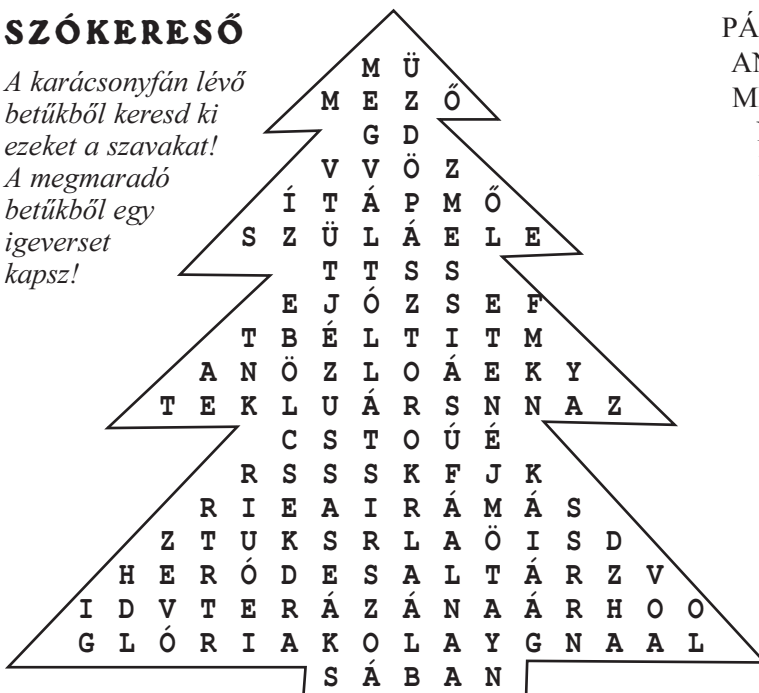
KARÁCSONYI SZÍNEZŐ

Színezd ki a képet, amely az újszülött Jézus elé járuló bölcseket ábrázolja. Olvass utána, vagy kérdezz szüleidtől az eseményekről!

sárga = -
zöld = +
barna = |
fehér = nem jelzett
piros = •
kék = ^

SZÓKERESŐ

A karácsonyfán lévő betűkből keresd ki ezeket a szavakat!
A megmaradó betűkből egy igeverset kapsz!

PÁSZTOROK
ANGYALOK
MEGVÁLTÓ
NÁZÁRET
HERÓDES
BÖLCSEK
ISTÁLLÓ
MESSIÁS
CSILLAG
TÖMJÉN
GLÓRIA
JÁSZOL
ARANY
JÓZSEF
MÁRIA
MIRHA
JÉZUS
MEZŐ
FÉNY

KARÁCSONYI REJTVÉNY

Ha a válaszokat föntről lefelé beírod a kockákba, akkor a vastaggal keretezett részből megtudod, mi Karácsony legfontosabb az emberek számára!

1. Hol nem találtak szálláshelyet Máriaék?
2. Hol tanyáztak a pásztorok?
3. Mi vezette a bölcseket a gyermek Jézushoz?
4. Hogyan nevezzük még Jézus Krisztust?
5. Honnan indult el József és Mária?
6. Kik jelentették a jó hírt a pásztoroknak?
7. A tömjénen és a mirhán kívül mit hoztak a bölcsek?
8. Kivel indult el Mária a hosszú útra?
9. Hogyan mondjuk idegen szóval hogy Megváltó?
10. Kik voltak Jézus első látogatói?
11. Honnan jöttek a bölcsek?
12. Hogyan nevezik Dávid városát, ahol Jézus született?
13. Honnan jöttek az angyalok?

